

metama, ja Jakobbit temma Sullaseks; ja piddid tammale teada wiina, et Jakob suitsadik fui Woôras Gabani jures ellanud ja tânnini senna wiwinud, agga nûud taggasi tullemas olleks, ja paljo Hârgi ja Eeslid, ja Puddo-Lojussid, ja Sullasid ja Ummardajaid temmaga; ja ta lasseks omma Issandalt Esawile sedda palluda, et ta Armo woiks ta Melest leida.

§. 209. Need Råssid Pâsid seâl, ja tullid jelle taggasi Jakobi jure ja ütlesid: Meie saime so Benna Esawi jure, ja teima tulleb so wasto ja nelli adda Meest temmaga. Ni wâggewaks ja riffaks olli Esaw sanud se Aja sees, fui Jakob ârra olli olnud. Kui Jakob edda kuis, si s Kartis ta wâggia ja temmal oll. kîtsas Rå. En iaggas keik omma Nahwas, ja ommad Puddo-Lojussed, ja

ja ommad Weissed ja Kammelid Fahhe Gâusse, ja satis lggaüht Jâggo isse Teeed minnema, ja ütles: Kui Esaw tulleb se ühle Hulga peâle, ja lõob sedda mahha, siis woib ommeti se teine Hule, eh! Jâggo, mis üllejâab, ârrapeâsda.

§. 210. Agga se Keigeparras Nou olli se, et Jakob ennast Palvega allandas Tammala ette, kes temma Raitsja ikka olli olnud, ja omma Taerwa Sôa-Bâe Hulga läbbi (§. 207.) veel keik Kurja temmast mois ârrafeelda. Ta lugges tienda: Oh Zehowa! — minna ei olle middagि arwata keikide Heateggemiste wasto, ja keige se Truuusse wasto, mis sa miinule omma Sullasele olled teinud! seit omma palia Reppiga ollen ma ülle Jordani. Õde läinud senna, mînes; ja nûud (taggasi-tulles) ollen ma Fahheks sureks Hulgaks sanud. Oh! peâsta mind